

BODA ZSÓFIA BORBÁLA (BUKSI)

Tavas

Kikeleti ég,
Oly – mindig – szép,
Fésüli a Nap melegét.

Lehet bár
Szivárvány,
Mi rád vár.

Tündöklő
Bárányfelhő,
Vidításra keltő.

Felemelő érzet
Kikeletben,
Minden derűvel.

Keleten kél a Nap,
Áprilisi tavasz,
Telik furfangosan.

Lehetne ez az évszak
Minden év karácsonya,
Mely örvendve kacagtat.

Furfang

Furfang,
Kurta,
Malac,
Farka,
Fura.

Furfang,
Kutya,
Csontja,
Mondja,
Fura.

Furfang,
Harap,
Így ma,
Kutya,
Fura.

Furfang,
Macska,
Foga,
Tartja,
Fura.

Furfang,
Hamar,
Itt van,
Gondja,
Fura.

Furfang,
Itt ma,
Máma,
Mama,
Fura.

Furfang,
Papa,
Holnap,
Ád – ad,
Fura.

Édesanyám

Édesanyám vagy,
Úgy szeretlek, ahogy vagy,
Érezd jól magad!

Tíz

Jár az agyam, jár,
Hányszor tíz a száz,
Most rájöttem már,
Csupán csak egy szám.

Tél van

Tél van,
Esik a hó,
Jaj, de ez jó.

Tél van,
Ismét esik a hó,
No de miért?
Nagyon egyszerű: tél van!

Tél van, esik a hó,
Segít nekünk szánkózni,
Húz a ló.

Tél van,
Esik a hó,
Nyitva az ablak,
Befúj a szél – hideg – rajta.

Képzeld el... irodalmi folyóirat: <http://www.kepzeldel.hu>.